

stor Mængde af Mænd, der paa videnskabelig Maade have beskæftiget sig dermed. Jeg skal nemlig bemærke, at det ingenlunde er tilstrækkeligt til at kunne optræde som Examinator, at man selv har gennemgaaet en slig Skole og dyrker det omhandlede Fag. Jeg kan f. Ex. ikke give Afkald paa den Forbring at betragtes som Jurist, men jeg vilde dog ikke paa nogen Maade paatage mig at examinere ved juridisk Examen, og jeg troer, at der kunde være mange dygtige Forstmænd, der vilde spille en høist kummerlig Rolle, dersom de med Gæt skulde give sig til at examinere ved Forstexamen, og det kunde vel hælde, at Forstkandidaten, slyndt han var temmelig tynd, dog vidste Mere end hans Examinatorer. Jeg troer altsaa, at det, uagtet Landet, naar der er Tale om denne Videnskabs praktiske Anvendelse, maaskee har meget dygtige Kræfter, vil være ved den gale Ende at begynde med Indførelsen af dette Princip ved en saa ganske speciel Videnskab som den, her er Tale om, med Hensyn til hvilken der, hvad egentlig videnskabelig Holdning og Indsigt angaaer, kun er meget Faa, hos hvem denne Side af Faget er Hovedsagen. Jeg vil altsaa i ethvert Tilfælde ansee det for ret heldigt, at dette Spørgsmaal ogsaa her er blevet opkastet; men da det dog umuligt ved denne Leilighed kan faae en grundig Drøftelse og udtømmende Behandling, vil jeg ønske, at det dog maa blive ved, at der er givet en ny Impuls til at overveie denne Sag, men at det gjorde Forslag ikke maa faae nogen praktisk Følge.

Christensen: Jeg kan for mit Bedkommende meget gjerne tiltræde den Anskuelse, at det fra Landbohøjskolens Standpunkt kan være baade naturligt og ønskeligt at overtage den Undervisning, hvorom her er Tale; men jeg finder desuagtet, at hverken den nærværende Tid eller de nærværende Forhold ere saadanne, at jeg kunde ønske, at Rigsdagen gav sit Samtykke til en Lov, der uden Tvivl, efter den Opfattelse, jeg har, vilde vise sig at være imod de Anskuelser, der ville gjøre sig gjældende paa det Sted, hvor den endelige Udførelse ligger. Den vil neppe der kunne gaae igjennem, selv om det Ministerium, fra hvilket den er gaaet ud, vilde lægge al sin gode Villie og al sin

Vægt til for at drive det dertil. Det forekommer mig ogsaa at ville være høist bestræveligt saavel fra Ministeriets som fra Rigsdagens Side, om man uden Nødvendighed vilde indlade sig paa en Lovforanstaltning som den her omtalte; thi vi have jo seet simple Love, som den om Indfødsretten, og vigtigere, f. Ex. den angaaende Forsatningsforandringer, strande, for hvilke Ministeriet idetmindste har sagt, at det havde den allerbedste Villie. Ingen kan nægte det, at der ligger noget Uhyggeligt i at diskutere Love, hvis virkelige og endelige Udførelse ikke ligger hos os, og som ovenikjøbet, idetmindste efter min Opfattelse, have afgjørende Chancer imod sig. Nu er det derhos fra alle Sider indbrømmet, at den nærværende Forstundervisning ikke kan paafiges væsentlige Mangler; der er altsaa fra det Standpunkt ingen sær Trang eller Opfordring for os til at indlade os paa det Forhold til Rigsrådet, der med saa stærke og klare Træk er blevet skildret af et Par foregaaende Talere. Under disse Omstændigheder er derfor jeg idetmindste kommen til det Resultat, at jeg vil stemme mod Loven i det Hele, og naar jeg foreløbig stemmer for det af Majoriteten i Udvalget fremsatte Forslag, er det ingenlunde, fordi jeg i og for sig anseer det for heldigt, men fordi jeg derved antager det rimeligt, at det endelige Resultat, som jeg anseer for det ønskeligste, nemlig den hele Lovs Forkastelse, ad den Vej bedst vil blive fremmet. Jeg for mit Bedkommende stemmer altsaa foreløbig for Udvalgets Majoritets Forslag, forbeholdende mig tilsidt at stemme baade mod det og mod Loven.

Jørgensen: Efter Overlæg med min høitærede Kollega i Minoriteten (Bjerring) tager jeg herved det af os stillede Forslag til en ny § 3 tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Ordføreren: I Anledning af, hvad den ærede Landsthingsmand, som sidder bagved mig, den 5te for 2den Aarss (Christensen), nylig udtalte om, hvorledes han vil stemme, skal jeg tillade mig at sige, at jeg fra hans